

ת"פ 66953/09/19 - הגב' שלומית יעקוב נגד מדינת ישראל, משה יעקב

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 66953-09-19 מדינת ישראל נ' יעקב(עציר)

לפני כב' סגנית הנשיא, השופטת נגה שמואלי מאייר
המבקשת הגב' שלומית יעקוב
באמצעות בא כוחה, עוה"ד אייל שמריהו
נגד
המשיבים
1. מדינת ישראל
2. משה יעקב (עציר)
באמצעות בא כוחו, עוה"ד יוסי דגה

החלטה

לפני בקשה להמצאת כל הפרוטוקולים של ההליך העיקרי וכן של הליך המעצר מושא תיק זה, וזאת לפי סעיף 4 לתקנות בתי המשפט ובתי הדין לעבודה (עיון בתיקים), תשס"ג-2003 (להלן: "התקנות").

רקע (עיקרי הדברים)

- ביום 27.09.2019, הוגש כנגד המשיב 2 (להלן: "הנאשם") כתב אישום המייחס לו עבירות של **היזק לרכוש במזיד; איומים; תקיפה סתם - בן זוג; תקיפה הגורמת חבלה של ממש; ותקיפה סתם - קטין ע"י אחראי** לפי סעיפים 452; 192; 382 (ב); ו- 380 לחוק העונשין תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- המבקשת, שהינה רעייתו של הנאשם והמתלוננת בתיק זה, הגישה בקשה לבית המשפט ביום 05.08.2020 והבהרה לבקשה ביום 23.08.2020, ועתרה לקבל לידיה את כלל הפרוטוקולים שנרשמו בהליך העיקרי וכן בהליך המעצר מושא תיק זה (למעט פרוטוקולים העוסקים בחומרי ראיות ופרוטוקולים שעניינם מענה לפי סעיף 144 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982), וזאת מכוח סעיף 4 לתקנות.
- המאשימה השאירה לשיקול דעת בית המשפט את סוגיית העברת הפרוטוקולים מההליך העיקרי לידי המבקשת, אך התנגדה להעברת הפרוטוקולים מההליך המעצר המתייחסים לחומרי הראיות בתיק, וכן התנגדה להעברת המענה בתיק (על אף שזה לא התבקש), וזאת מחשש לזיהום ההליך העיקרי, עת תידרש בבוא היום המתלוננת למסור עדותה בבית המשפט.
- הסנגור התנגד לבקשת המתלוננת להמצאת הפרוטוקולים, והפנה בעניין זה לת"פ (שלום אש') 28343-10-14 **פישמן דניאל נ' יצחק אלמלך** (פורסם בנבו, 15.04.2018) (פסיקה אליה הפנתה אף המאשימה) התומכת, לשיטתו, בעמדתו.

5. למען שלמות התמונה יצוין, כי הצדדים נתנו הסכמתם כי החלטת בית המשפט תינתן עלי כתב.

דין והכרעה

6. נקודת המוצא לבחינת הבקשה הינה כי זכותו של כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט, עת זכות העיון נגזרת מעיקרון פומביות הדיון הקבוע בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, התשמ"ד-1984, ובסעיף 68 לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984 (וראו לעניין זה גם, רע"א 1026/14 **יששכר רובין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 16.03.2014) להלן: "**עניין רובין**"). זוהי גם מגמתו של סעיף 4 לתקנות, הקובע כך:

- (א) כל אדם רשאי לבקש מבית המשפט לעיין בתיק בית משפט (להלן - בקשת עיון), ובלבד שהעיון בו אינו אסור על פי דין.
- (ב) בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו, ובאין אפשרות כאמור, לשופט או רשם שיקבע נשיא בית המשפט.
- (ד) בבואו לשקול בקשת עיון, ייתן בית המשפט את דעתו, בין השאר, לעניינו בתיק של המבקש, לעניינים של בעלי הדין ושל מי שעלול להיפגע כתוצאה מהעיון, וכן לסבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה.
- (ו) החליט בית המשפט להתיר את העיון, רשאי הוא לקבוע בהחלטתו כל תנאי או הסדר הדרושים כדי לאזן בין הצורך בעיון לבין הפגיעה אשר עלולה להיגרם לבעלי הדין או לצד שלישי בשל העיון, לרבות השמטת פרטים, הגבלת מספר המעיינים ונקיטת אמצעים למניעת זיהוים של בעלי דין או אנשים אחרים; בית המשפט רשאי להגביל את היקף העיון ולהתנותו בתנאים, אם ראה כי הקצאת המשאבים הנדרשת מחייבת זאת.

7. בשלב הראשון לפי סעיף 4 לתקנות, נדרש בית המשפט לבדוק האם קיים איסור שבדין להמצאת המסמכים המבוקשים על ידי המבקשת (וראו לעניין זה, רע"א 943/15 **אליין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 23.06.2015)). במידה ואין איסור על פי דין, הפסיקה קבעה כאמור, כי ככלל יש לאפשר לעיין בתיקי בית המשפט, למעט מקרים בהם יש סיבה המצדיקה למנוע זאת: "**בהיעדר הסבר קונקרטי באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של מסמכים ספציפיים, יש לאפשר את העיון, שכן "מעקרון פומביות הדיון וחופש המידע נובע שבהיעדר טעם מיוחד המונע זאת רשאי כל אדם לעיין בתיקי בית המשפט"** (ראו לעניין זה, בג"ץ 9474/00 **אליעזר גל נ' ראש-עיריית חיפה, עמרם מצנע**, נט(3) 714 (2004)). עוד יצוין כי מבקש העיון אינו נדרש, כתנאי מוקדם לעיון, להצביע על זיקה או עניין אישי בתיק (**עניין רובין**, לעיל).

8. עם זאת, זכות העיון אינה זכות אבסולוטית, ויש לאזנה למול זכויות ואינטרסים אחרים, כגון הפגיעה הפוטנציאלית לבעלי הדין בתיק, בצדדים שלישיים או באינטרס הציבורי, כמו גם שקילות סבירות הקצאת המשאבים הנדרשת לשם היענות לבקשה. עוד יצוין, כי בית המשפט רשאי אף להתנות את העיון בתנאים, ולהורות על נקיטת אמצעים שיפחיתו את הפגיעה באינטרסים של בעלי הדין ושל צדדים שלישיים (וראו, **עניין רובין**, לעיל, וכן ראו, ע"מ 3195/18 **אורן יצחקיאן נ' המועצה המקומית שהם- רשות הרישוי לעסקים** (פורסם בנבו, 10.06.2019) להלן: "**עניין יצחקיאן**").

9. מכיוון שהכלל הינו המצאת המסמכים, אזי שעל המתנגד לעיון בהם, רובץ הנטל לשכנע את בית המשפט בקיומו

של טעם ממשי, המצדיק את שלילת העיון ואף לספק הסבר קונקרטי ומפורט באשר לפגיעה העלולה להיגרם כתוצאה מחשיפתם של המסמכים המבוקשים (**עניין יצחקיאן**, לעיל).

10. מקום בו נמצא כי ישנה פגיעה אפשרית שתגרם כתוצאה מחשיפת המסמכים, אזי כאמור, יש לערוך איזון בין הפגיעה האפשרית שתיגרם כתוצאה מהעיון, לבין זכות העיון המתבקשת בנסיבות העניין (ראו לעניין זה, רע"א 943/15 **אלין קליין נ' בנק דיסקונט לישראל בע"מ** (פורסם בנבו, 23.06.2015)).

11. **ומן התם אל הכא**, אקדים ברישא דברי, ואומר כי לא מצאתי בעניין זה להתייחס לאמור בחוק זכויות נפגעי עבירה, תשס"א-2001, על אף שהמאשימה התייחסה לחוק זה בתגובתה, שכן המבקשת אינה עותרת כלל לקבלת המסמכים מכוחו, אלא אך מכוח סעיף 4 לתקנות (מה גם שנראה כי המסגרת הנורמטיבית הנוגעת להמצאת פרוטוקולים הינה דווקא זו המנויה בסעיף 4 לתקנות, ולא בחוק זכויות נפגעי עבירה (וראו לעניין זה, לת"פ (שלום אש') 28343-10-14 **פישמן דניאל נ' יצחק אלמלך** (פורסם בנבו, 15.04.2018))).

12. שנית, ובכל הנוגע לבקשת המבקשת **לקבלת הפרוטוקולים הנוגעים להליך המעצר מושא התיק העיקרי**, הרי שהליך המעצר נדון בפני מותב אחר, והוראת סעיף 4(ב) **לתקנות קובעת** במפורש כי "**בקשת עיון תוגש לשופט או רשם שהתיק נדון לפניו...**". למעלה מכך, משמותב זה דן בהליך העיקרי, אין הוא חשוף לפרוטוקולים שבהליך המעצר ואף אין זה ראוי שהמותב בהליך העיקרי ייחשף לנעשה בהליך המעצר (וראו לעניין זה, ע"פ 5456/01 **קוסטובסקי מיכאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 22.07.2001) וכן ע"פ 1854/16 **נאסר אבו שארב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 21.03.2016)). כך גם לפי הנהלים המקובלים, יש ליצור הפרדה מוחלטת בין הנעשה בהליך המעצר לבין הנעשה בהליך העיקרי (וראו לעניין זה, ת"פ (מחוזי י-ם) 51324-11-13 **מדינת ישראל נ' ישראל אברמוב** (פורסם בנבו, 25.03.2015)). משכך, ומשברי כי בקבלת ההחלטה בענייננו יש צורך לבחון את תוכן הפרוטוקולים המבוקשים בהליך המעצר על מנת לבדוק הפגיעה האפשרית בצדדים השונים ולבצע איזון ראוי, הרי שמבחינה מעשית אין למותב זה כל אפשרות לקבל החלטה זו לגופה, ומן הראוי, כפי שאף צוין על ידי זה מכבר, להפנות את הבקשה למותב הדן בהליך המעצר להחלטתו.

13. שלישית, ובכל הנוגע **לקבלת הפרוטוקולים הנוגעים להליך העיקרי**, נראה כי קבלת הבקשה אינה סותרת כל דין, הצדדים לא טענו זאת, מה גם שהתיק מתנהל בדלתיים פתוחות. כמו כן, לאחר קריאת תגובות הצדדים, ועיון בחוק ובפסיקה, הגעתי לכלל מסקנה כי ניתן להתיר למבקשת לעיין בפרוטוקולים שניתנו עד כה בהליך העיקרי.

14. למסקנתי זו הגעתי לאחר עיון באותם הפרוטוקולים, שהובילו אותי לכלל דעה כי לנאשם או לאינטרס הציבורי לא יגרם כל נזק מחשיפתם. באותם הפרוטוקולים המבוקשים אין כל דיון בראיות, או פגיעה בפרטיותו של הנאשם, ולמעשה אין בהם כל דיון מהותי לגופו של עניין. כמו כן, סבורתי כי אין בחשיפת פרוטוקולי הדיון באמצעות מזכירות בית המשפט, משום הקצאת משאבים לא סבירה. עוד אוסיף, כי המאשימה לא התנגדה לבקשה זו, והשאירה העניין לשיקול דעתו של בית המשפט ואף הסגור, מטעמיו שלו, לא הצביע על טעם ממשי, או סיפק הסבר קונקרטי ומפורט מדוע אין להמציא למבקשת את הפרוטוקולים האמורים.

15. למעלה מהצורך אעיר, כי הפסיקה אליה הפנה הסגור אינה תומכת בהתנגדותו. עיון בפסיקה זו מגלה כי בית המשפט נעתר לבקשת המבקש, והתיר לו לעיין בפרוטוקול הדיון (אם כי סייג החלטתו באשר לפרוטוקול המענה, וכן נדחתה בקשתו לקבלת גישה חופשית לעיון בתיק באמצעות מערכת נט המשפט).

16. סוף דבר, לא מצאתי מניעה בדין לאפשר למבקשת לעיין בפרוטוקולים מושא התיק העיקרי מהימים: 07.10.2019; 07.01.2020; 28.01.2020; 12.05.2020; 20.05.2020; 02.06.2020; 21.07.2020. עם זאת, יובהר כי ההיתר ניתן רק בנוגע לפרוטוקולים שנרשמו במסגרת ההליך העיקרי (ת"פ 66953-09-19), ולמבקשת לא תותר כניסה חופשית לתיק באמצעות מערכת נט המשפט (דבר שאף לא התבקש על ידה), והיא תוכל לקבל הפרוטוקולים אך באמצעות מזכירות בית המשפט, במזכירות עצמה או דרך הפקס.

ניתנה היום, ז' אלול תש"פ, 27 אוגוסט 2020, בהעדר
הצדדים.